

Wim Anker op de bühne.

Strafpleiter Wim Anker gaat het grote toneel op. Op 6 februari 2017 geeft hij een theatercollege in De Harmonie te Leeuwarden.

Anker kreeg talloze dreigmails toen hij samen met kantoorgenoot Tjalling van der Goot zedenmisdadiger Robert M. bijstond. De strafadvocaat moet vaak opboksen tegen oordelen. Zelf zegt hij daarover: “Overdag verdedig ik mijn cliënten, s' avonds en in het weekend mijzelf.”

Dit keer vertelt hij in De Harmonie over zijn strafpraktijk en over de vijf principiële uitgangspunten die hij dagelijks hanteert.

Wim Anker staat alleen verdachten bij, en geen slachtoffers of nabestaanden. Hij zoekt nooit cliënten op om zijn diensten aan te bieden, maar wacht tot verdachten hem benaderen.

Daarnaast sluit hij niemand uit en geeft hij de regie van de verdediging nooit uit handen aan zijn cliënten. Ook kijkt zijn strafkantoor niet naar het inkomen of het vermogen van verdachten.

Tijdens het eerste uur van het college legt Wim Anker, geïllustreerd met filmfragmenten uit twee documentaires die over zijn kantoor werden gemaakt, het belang van de vijf ijzeren principes uit.

Wim Anker won in 2012 de ‘Duidelijke Taalprijs’ van het Taalcentrum van de Vrije Universiteit van Amsterdam. Volgens de jury stemt hij zijn woorden goed af op een breed publiek en zet zijn manier van spreken aan tot luisteren.

In 2015 werd de Friese strafpleiter verkozen tot ‘meest gewaardeerde advocaat van Nederland’.

Het Friesch Dagblad oordeelde over zijn eerste theatercollege in Leeuwarden dat achthonderdvijftig bezoekers trok: “Deze redekunstenaar bezit alle facetten uit de klassieke retorica. Je zou bijna een misdaad plegen om met hem samen te mogen werken, zo innemend en oprecht eerlijk vertelt hij.”